

det konstateres, at halvdelen af kommunerne ikke havde truffet beslutning vedrørende kvalitetsstandarder, og knap en tredjedel af kommunerne havde slet ikke reageret på kravet i lovgivningen om dette.

De fleste kommuner har dog nu arbejdet med analyser af hele ældreområdet og har opstillet mål og visioner for fremtiden, men alt for mange kommuner har stadig væk ikke formuleret kvalitetsstandarder på den personlige og praktiske hjælp, som loven kræver, og det kan ingen være tjent med, slet ikke de ældre.

Jeg begriber egentlig ikke, at en kommune bare sådan kan undlade at holde loven i flere år, uden at der er mulighed for sanktioner over for sådan en kommune. I andre lande har man udarbejdet en praksis, hvor man pålægger kommunerne bøder, hvis de ikke overholder loven. Det var måske noget, vi også kunne overveje i Danmark. Faktisk har LO-formand Hans Jensen og FOA-formand Poul Winkler sidste år foreslået, at vi kunne begynde at give bøder for dårlig hjemmehjælp ude i kommunerne.

Socialministeriet har også for lang tid siden bebudet, at der i maj/juni 2000 ville komme en rapport vedrørende arbejdet med kvalitetsstandarder i kommunerne, men denne rapport har vi ikke set endnu, så et konkret spørgsmål til socialministeren om, hvordan det går med den rapport.

Formålet med kvalitetsstandarderne er jo at sikre ens afgørelse, og at borgerne kender deres rettigheder og ved, hvad de kan forvente i en given kommune. At sikre kvalitet i plejen og omsorgen for de svage ældre må da være en af de vigtigste udfordringer for velfærdsstaten og for kommunerne. Hensynet til ældres trykthed, ligestyrelighed og medbestemmelse er blandt de centrale værdier, som bør præge et velfærdssamfund og kommunernes målsætninger på det her område.

I det konkrete beslutningsforslag her, B 52, er der nævnt de forskellige områder, der bør med i beskrivelse af kvalitetsstandard. Det er f.eks. værdig pleje, praksis for medicinering, fysiske rammer, kostforplejning, hygiejniske forhold osv.

Socialministeriet har også støttet et projekt, der har arbejdet med kvalitetscertificering i forbindelse med Institut for Serviceudvikling i Odense, og i andre europæiske lande, hvor der er tradition for flere private ældreinstitutioner, har man for længst valgt en form for kvalitetsmærke. Kvalitet drejer sig jo om at indfri de for-

ventninger, man opstiller for borgerne. Kvalitet kræver en vis kvalitetsstandard, som man forpligter sig til, og dermed skabes der synlighed omkring et kvalitetsniveau.

Ministeren nævnte i sit indlæg til beslutningsforslag nr. B 50 ordet serviceniveau. Det kunne man også bruge i stedet for kvalitetsniveau. Det giver borgerne en slags synligt sikkerhedsnet, så de oplever, at der er samme kvalitet i både nord og syd i en kommune og ikke som nu, hvor niveauet kan opleves meget forskelligt inden for den samme kommunes grænser.

Selv om det ofte siges, er det stadig væk sandt, at et samfund måles på, hvordan det behandler dets svageste. Kristeligt Folkeparti mener, det er helt grundlæggende, at ældre, der har behov for det, gives pleje og omsorg på en værdig og betryggende måde. Det er nødvendigt at huske, at bag den skrøbelige facade på mange ældre svage findes der et menneske, der har sin helt egen livshistorie, sine egne erfaringer, sine egne ønsker og behov, sine egne holdninger og normer. Helt klart: Kvalitetsstandarder i hele plejesektoren må og skal vi have.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at jeg ikke kan begribe, at der er partier, der ikke vil gå ind for kvalitetsstandarder, fordi de er imod udlicitering og ser spøgelse, så snart det ord nævnes. Kvalitetsstandarder er jo dog noget, man skal have for de ældres skyld. De ældre har i høj grad brug for kvalitetsstandarder, enten de ældre er på et privat eller på et offentligt plejehjem.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Else Winther Andersen.

Else Winther Andersen (V):

Det var så det sidste af de her tre beslutningsforslag, hvor vi jo hen ad vejen har ønsket at sætte den enkelte ældre i centrum, og vi har ønsket at give valgfrihed, men jeg vil jo ikke sådan ligefrem påstå, at der har været fuld enighed hele rækken rundt.

Også ved det her beslutningsforslag må vi jo trods alt sande, at der er mange, der siger, at selvfølgelig skal vi have kvalitet og vi skal have en kvalitetsvurdering. Vi har bare en meget forskellig opfattelse af, hvad kvalitet er.

Kvalitet i denne sammenhæng og i den ånd, det her beslutningsforslag er skrevet, drejer sig jo ikke kun om penge. Det drejer sig også om kultur. Det drejer sig om, hvad det er for et indhold, man har på de enkelte ældrecentre eller